ROČNÍKOVÁ PRÁCE

Gymnázium, Židlochovice

Předmět: Dějepis

Z historie rodiny Floderů v obci Medlov

Adéla Blümelová

Kraj: Jihomoravský

Židlochovice 2014

ROČNÍKOVÁ PRÁCE

Gymnázium, Židlochovice

Předmět: Dějepis

Z historie rodiny Floderů v obci Medlov

Autor:	**Adéla Blümelová**
Škola:	**Gymnázium, Židlochovice, Tyršova 400, 667 01 Židlochovice**
Kraj:	**Jihomoravský**
Konzultanti:	**Mgr. Danuše Švarzbergerová**

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem svou práci vypracoval(a) samostatně a použil (a) jsem pouze podklady (literaturu, projekty, SW atd.) uvedené v seznamu vloženém v práci.

Prohlašuji, že tištěná verze a elektronická verze práce jsou shodné.

Nemám závažný důvod proti zpřístupňování této práce v souladu se zákonem č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) v platném znění.

V …….. dne …… podpis: ……

Poděkování
Ráda bych poděkoval Mgr. Danuši Švarzbergerové za vedení mé práce, dále za trpělivost ochotu a cenné rady, které mi během psaní práce poskytovala. Také bych chtěla poděkovat třem pamětníkům za čas, který mi věnovali.

Anotace

Práce podává základní informace o historii rodiny Floderů v Medlově. Po krátké zmínce o jejím příchodu do obce po třicetileté válce se zabývám především životem Johanna Flodera, svého prapradědy a jeho ženy Anny, své praprababičky. Dále se zmiňuji o osudu jejich osmi synů za druhé světové války, o odsunu rodiny do Německa v roce 1946 a o jejím životě v prvních letech po válce.

Klíčová slova

Německo, kolonizace, třicetiletá válka, Československo, Medlov, Johann Floder, synové, druhá světová válka, odsun německého obyvatelstva, poválečné Německo

Obsah

Úvod **6**
1 Příchod rodiny Floderovy do Medlova **7**
2 Johann Floder **8**
3 Osudy synů Johanna Flodera za druhé světové války **9**
4 Odsun rodiny po druhé světové válce do Německa **12**
5 Počátky života rodiny v Německu **14**
6 Můj vztah k rodině Floderové **16**
Závěr **17**
Prameny a literatura **19**
Seznam příloh **20**
Přílohy **22**

Úvod

Cílem mé práce je zapsat vzpomínky mých příbuzných, rodiny Floderů, aby zajímavé příběhy jejích předků nezůstaly zapomenuty.

Využila jsem vzpomínky tří pamětníků: své babičky Anny Blümelové, jejího bratrance Johanna Flodera a manželky Johana Evy Floderové. Johann Floder nashromáždil řadu dokumentů, které dokazují pravdivost řady informací, které mám zatím pouze z jeho ústního podání během poslední návštěvy v prosinci loňského roku nebo z telefonických rozhovorů. Žije v Německu a navštěvuje moji rodinu jen několikrát v roce. Slíbil mi, že během další návštěvy o Velikonocích budu mít tyto dokumenty k dispozici a ty bych chtěla zařadit do rozšířené verze této práce v příštím školním roce. K zařazení historie rodiny do kontextu doby jsem využila kroniku Medlova a publikaci Dějepis na dlani H. Kohoutové a M. Komsové.

1 Příchod rodiny Floderovy do Medlova

Rodina Floderova původně pochází z Německa. Příjmení se zachovalo díky preferovaným sňatkům v rodě, které víceméně přetrvávaly i později na českém území, ale samozřejmě ne všichni tuto tradici dodržovali.[1]

Na české území se Floderovi zřejmě dostali během kolonizace Moravy německým obyvatelstvem za třicetileté války. Spolu s dalšími německými rodinami přišli do tehdy české obce Medlov, a ta se postupně stala německým městečkem Mödlau. (viz př. č. 1) Zde se rod v plné sestavě udržel až do června roku 1946, kdy proběhl poslední odsun Němců z Československa. Díky sňatkům s českým obyvatelstvem nebyli někteří členové rodiny odsunuti a mohli zůstat. Proto se i v dnešní době v Medlovu nachází jejich potomci.[2]

[1] Vzpomínky pamětníka: Johann Floder, nar. 27.12 1952, zazn. 28.12 2014

[2] Kronika Medlova

2 Johann Floder

Johan Floder se narodil 1. června 1877 v Medlově.[3] Měl ještě starší sestru. Bojoval v první světové válce, kde byl raněn střelou do hlavy. Kulka naštěstí zasáhla pouze svalovou tkáň a on přežil.

Dříve bylo zvykem, že potomci uzavírali manželský sňatek od nejstaršího. Johann byl nucen čekat, až se vdá jeho sestra, která k jeho smůle nebyla příliš pohledná. Nakonec se vdala, a tak se mohl v jednatřiceti letech oženit s Němkou Annou Steiner, která se narodila 25. července 1888 a žila také v Medlově. (viz př. č. 2)[4]

S Annou žili v nynějším domě číslo 87, spolu s jeho rodiči, ke kterým chovali velikou úctu. Měli spolu osm synů, Bernarda, Josefa, Frice, Johanna, Aloise, Alberta, Ferdinanda a Herberta.

Johann nebyl příliš dobrý otec ani manžel. Rád se napil a vyhledával společnost jiných žen. Obdělával své malé hospodářství a pracoval jako rolník u sedláka. S Annou neměli mnoho peněz a to málo, co Johann vydělal, propil, proto se často stávalo, že Anna neměla synům dát co k jídlu. Když byli první synové starší, uvítala, že si je sedláci brali na výpomoc, dali jim najíst a trochu peněz. Nejvíce žádaný byl nejstarší syn Bernard, byl to statný chlapec, který sice snědl za dva, ale práci udělal za tři. Proto se o něho sedláci přetahovali.

Takto žila rodina až do roku 1939, kdy začala druhá světová válka a vše se náhle změnilo. [5]

---

[3] Vzpomínky pamětníka: Johann Floder, nar. 27.12 1952, zazn. 28.12 2014

[4] Vzpomínky pamětníka: Johann Floder, nar. 27.12 1952, zazn. 28.12 2014

[5] Vzpomínky pamětníka: Anna Blümelová, nar. 3.11 1950, zazn. 1.12 2014

3 Osudy synů Johanna Flodera za druhé světové války

Jelikož rodina Johanna Flodera byla Německého původu, museli synové do války, kde bojovali za Německo. Každý byl poslán jinam, rodina se tedy rozdělila. Až na Alberta a Aloise všichni přežili.

Bernard Floder se narodil v roce 1911.[6] Protože byl zdatný, neposlali ho rodiče do učení, ale zůstal doma. Obdělával hospodářství a chodil pracovat k sedlákům. Po vypuknutí války byl poslán nejdříve na francouzskou frontu, odtud se pak s německým vojskem přesunul do Jugoslávie, dále do Řecka a nakonec do SSSR. Na ruské frontě byl až do konce války, kde skončil v zajetí. Podařilo se mu uprchnout. Šel v noci a ve dne se ukrýval. Podařilo se mu přeplavat Dněpr, kde se velké množství uprchlíků utopilo. Po cestě mu bylo řečeno, že se nemá vracet do Československa, protože zde probíhal odsun Němců. Proto šel tedy do Německa hledat své příbuzné přes Červený kříž. Odtud byl poslán do Mikulova a zde se setkal se zbytkem rodiny.[7]

Josef Floder se narodil 12. září 1912. Učil se krejčím v Brně. Bojoval na norské frontě. Zde byl zajat. Eva Floderová uvádí:“ Vždy říkal, že se zde měl velice dobře a nikdo se k nim nechoval nijak hrubě.“ Zajetí přežil. (viz př. č. 3)[8]

Fridrich Floder se narodil 1. března 1914.[9] Byl v učení u kováře Jana Mrvky v Medlově. Ten měl tři dcery. (viz př. č. 4) Fridrich se zajímal o Rózu jednu z dcer, ale ta jím opovrhovala. Nechtěla se zahazovat s tovaryšem svého otce. I přes její odmítání jí Fridrich dával najevo svůj zájem. Když začala druhá světová válka, Fridrich nechtěl bojovat jako voják. Proto využil příležitosti jít pracovat do Německa do továrny Volkswagen.[10] Zde se stal mistrem. Byl to strojírenský podnik, ve kterém se vyráběly

---

[6] Vzpomínky pamětníka: Eva Floderová, nar. 30. 11 1956, zazn. 28.12 2014

[7] Vzpomínky pamětníka: Johann Floder, nar. 27.12 1952, zazn. 28.12 2014

[8] Vzpomínky pamětníka: Eva Floderová, nar. 30. 11 1956, zazn. 28.12 2014

[9] Vzpomínky pamětníka: Anna Blümelová, nar. 3.11 1950, zazn. 1.12 2014

[10] Vzpomínky pamětníka: Eva Floderová, nar. 30. 11 1956, zazn. 28.12 2014

hlavně zbraně. Róza pracovala v dětské nemocnici v Brně, jako zdravotní sestra (viz př. č. 5). Zde se potkala s německým poručíkem a navzájem se do sebe zamilovali. Když Róza otěhotněla, poručík jí oznámil, že je ženatý, ale ať se nebojí, že se rozvede a postará se o ni. Ona to odmítla, nechtěla zavinit rozpad jiné rodiny. V té době bylo velmi těžké být svobodnou matkou, Fridrich ji stále miloval a bylo mu jí líto, rozhodl se tedy, že si ji vezme, i když dítě nebylo jeho. Ona souhlasila a vzali se.[11] Po válce měli ještě dvě děti Aloise a Annu. Anna je moje babička Anna Blümelová (viz př. č. 6).

Johann Floder se narodil v roce 1916. Zemřel ve 4 letech na zápal plic. V této době nebylo neobvyklé, že umíraly malé děti, nebyly peníze na doktory ani léky. Proto mívali lidé více dětí, aby se o ně měl kdo ve stáří postarat.[12]

Alois Floder se narodil 23. ledna 1919. Byl velmi chytrý, studoval v Brně a stal se nadporučíkem. Za války byl na ruské frontě střelen do hlavy. Skončil v polním lazaretu, ale i když zranění nebylo příliš vážné, nakonec zde 26. 7. 1941 zemřel. (viz př. č. 7) Později po válce, byl jeho bratr Ferdinad na kuželkách a potkal tam muže, který se ho ptal, zda neměl bratra Aloise. Ferdinand přikývl a muž mu řekl, že s ním ležel v onom lazaretu, ale jednoho dne ho letecky převezli jinam. Den na to přišli Rusové a celý lazaret vystříleli.[13]

Albert Floder se narodil 30. srpna 1920.[14] Učil se pekařem. Musel také do války na ruskou frontu, odtud mohl na pár dní domů, ale musel zpět. Asi týden po jeho odjezdu, rodina obdržela jeho prostřílenou košili s osobními věcmi. To, že vojáci po návratu z návštěvy domova byli zastřeleni, se stávalo velmi často, vyšli totiž ze cviku ostražitosti. Albert zahynul 4. srpna 1943 (viz př. č. 8).[15]

---

[11] Vzpomínky pamětníka: Anna Blümelová, nar. 3.11 1950, zazn. 1.12 2014

[12] Vzpomínky pamětníka: Johann Floder, nar. 27.12 1952, zazn. 28.12 2014

[13] Vzpomínky pamětníka: Johann Floder, nar. 27.12 1952, zazn. 28.12 2014

[14] Vzpomínky pamětníka: Eva Floderová, nar. 30. 11 1956, zazn. 28.12 2014

[15] Vzpomínky pamětníka: Anna Blümelová, nar. 3.11 1950, zazn. 1.12 2014

Ferdinand Floder se narodil 16. října 1927 a Herbert 23. září 1930.[16] (viz př. č. 9) Na začátku války oba dva ještě navštěvovali základní školu, proto do války nemuseli (viz př. č. 10). Koncem války ale ubývalo mužů, proto musel jít bojovat i Ferdinand, kterému bylo teprve 16 let. Válku přežil.[17]

[16] Vzpomínky pamětníka: Eva Floderová, nar. 30. 11 1956, zazn. 28.12 2014

[17] Vzpomínky pamětníka: Johann Floder, nar. 27.12 1952, zazn. 28.12 2014

4 Odsun rodiny po druhé světové válce do Německa

Druhá světová válka skončila v Evropě 8. května 1945. Československá exilová vláda plánovala odsun Němců již během války a po ní politici využili nenávisti Čechů k Němcům. Sám prezident Edvard Beneš byl o tom, že Němci musí být vysídleni, přesvědčen. V roce 1945 vydal dekrety, kterými byli Němci zbaveni československého občanství a na území Československé republiky se stali cizinci. Byli vyhnáni a jejich majetek byl konfiskován. [18]

Jelikož se rodina Floderova hlásila k německé národnosti, odsun se vztahoval i na ně. Jediný, kdo mohl zůstat, byl Fric Floder díky sňatku s Rózou, která byla českého původu. I oni však chtěli pryč, protože se báli nenávisti. Otec Rózy, Jan Mrvka, jim ale v odchodu zabránil. Řekl, že pokud odejdou, musí nechat doma v Československu dítě Marii, kterou společně vychovávali. Proto se rozhodli zůstat. Zbytek členů rodiny si vzal pár potřebných věcí a musel opustit své domovy. [19]

Anna Blümelová uvádí: „ Róza mi říkala, jaké zlo zde bylo pácháno na Němcích, kteří byli vlastně nevinní. Češi jim obsazovali domy a hnali je vidlemi. Staly se i případy, že, když někteří Němci nechtěli opustit dům, Češi je nemilosrdně zabili. Ale i mezi Čechy se našlo pár lidí, kteří si uvědomovali, že za válku tito lidé nemohou, dali jim najíst a nechali je v domě, jak dlouho mohli, i když je za to ostatní odsuzovali.“ [20]

Floderovi byli posláni do Mikulova, odkud měli pokračovat dále do Německa. Anna Floderová však nějakým způsobem tušila, možná spíš doufala, že se zde shledá se synem Bernardem, a proto chtěla co nejdéle čekat. Nakonec se jí čekání vyplatilo, Bernard rodinu našel a v létě 1946 byli všichni společně odsunuti. Díky tomu, že odešli

---

[18] KOHOUTKOVÁ, Helena a Martina KOMSOVÁ. Dějepis na dlani. 2. vyd. Olomouc: Rubico, 2007. ISBN 8073460653

[19] Vzpomínky pamětníka: Eva Floderová, nar. 30. 11 1956, zazn. 28.12 2014

[20] Vzpomínky pamětníka: Anna Blümelová, nar. 3.11 1950, zazn. 1.12 2014

z Mikulova mezi posledními, dostali se až do Heidelbergu, kde žijí jejich potomci dodnes. [21]

[21] Vzpomínky pamětníka: Johann Floder, nar. 27.12 1952, zazn. 28.12 2014

5 Počátky života rodiny v Německu

Německo bylo po válce v roce 1946 v děsivém stavu. Vše bylo rozbombardované a zničené. Anna Blümelová vzpomíná:"Babička mi říkala, jak po příjezdu seděli několik dní na mezi, neměli co dělat, kam se ukrýt, co jíst. Zdejší je nazývali bílí cigáni, nikdo jim zde nevěřil, že v Československu nechali domy s hospodářstvím a dobytkem. Když jela moje matka Róza navštívit své příbuzné v Německu, šla s tchýní k selce pro mléko. Matka se s ní dala do řeči a vysvětlovala jí, jak byla rodina odsunuta, ale selka ji odbyla: Přece mě nikdo nemůže vyhnat z mého domu, to mi nevykládejte." [22]

Čeští Němci byli původně umístěni do škol a velkých budov a poté postupně přiřazováni k místním rodinám. Rodina jim musela poskytnout jeden pokoj. Ale byly mezi nimi rozdíly. Některé si s odsunutými povídaly, nechaly je s nimi jíst u stolu, jiné odmítaly jakoukoliv komunikaci a dívaly se na ně opovržlivě. Muži začali pomáhat u sedláků, kteří jim dávali minimální mzdu a najíst je posílali domů. Doma však nebylo co jíst. Ženy chodily desítky kilometrů, aby někde na poli posbíraly pár brambor.[23]

Naštěstí přišla pomoc z USA. Začaly do Německa dovážet balíčky, tzv. CARE[24], a rozdávat je lidem. Ty obsahovaly nejnutnější potřeby pro přežití. [25]

Po čase se Německo začalo zvelebovat. Stavěly se nové budovy, obnovovalo se to, co bylo válkou zničeno a tím se zajistil dostatek práce pro obyvatelstvo. Vláda pomohla odsunutým Němcům postavit se na nohy. Přidělovala jim pozemky a finančně přispívala na stavbu jejich domů. Za určitou dobu začala Německá ekonomika růst

I Flodeři se zde nakonec zabydleli a synové, kteří přežili, šli každý svou cestou, ženili se, stavěli domy a pořizovali si děti.

---

[22] Vzpomínky pamětníka: Anna Blümelová, nar. 3.11 1950, zazn. 1.12 2014

[23] Vzpomínky pamětníka: Johann Floder, nar. 27.12 1952, zazn. 28.12 2014

[24] CARE – Balíčky posílané z USA, na pomoc Němcům. Obsahovaly nejnutnější potřeby pro přežití (hygienické potřeby, jídlo) Vzpomínky pamětníka: Johann Flóder, nar. 27.12 1952, zazn. 28.12 2014

[25] Vzpomínky pamětníka: Johann Floder, nar. 27.12 1952, zazn. 28.12 2014

Bernard Floder se v Německu seznámil s vdovou Kalikovou , která měla tři děti. Vzali se a spolu pak měli ještě dvě děti Bernarda a Haneloru.

Josef Floder se ještě před válkou oženil v Medlově s Marií. V Česku se jim narodily dvě děti Josef a Germania

Ferdinand Floder poznal v Německu Annu. Vzali se a měli pět dětí Johana, Josefa, Aloise a Gabriellu a Vernera. (viz př č 11).

.

Herbert Floder se v Německu oženil s Margot. Narodily se jim dvě děti Henink a Claudie.

Johan Floder zemřel v létě 1960 a Anna zemřela v dubnu 1981. Z jejich synů dnes žije pouze Ferdinand. [26]

[26] Vzpomínky pamětníka: Johann Floder, nar. 27.12 1952, zazn. 28.12 2014, Vzpomínky pamětníka: Eva Floderová, nar. 30. 11 1956, zazn. 28.12 2014

6 Můj vztah k rodině Floderové

Moje rodina je pokračovatelkou linie, která začala Fridrichem Floderem. Fridrich si vzal Rózu s dcerou Marii a po válce měli ještě Aloise a Annu, mou babičku.

Anna se narodila 3. listopadu 1950, 1. srpna 1970 se provdala za Miloše Blümela a společně měli tři děti Annu, Petra a Miloše, který se narodil 10. února 1971, a to je můj otec.

Moji pradědeček a prababička, Fridrich a Róza Floderovi, byli od počátku se svou rodinou v Německu v kontaktu. Když to šlo v době totality, navzájem se i navštěvovali. Potomci se stýkají dodnes.

Závěr

O zajímavých osudech lidí a celých rodin, které se staly za druhé světové války, bylo napsáno již mnoho, každý příběh je ale zajímavý něčím jiným. Tématem mé práce bylo sepsat vzpomínky pamětníků rodiny Floderovy, především život Johnana Flodera a jeho synů.

Johannův život se odehrával v letech 1877-1960. Zažil tedy první světovou válku, ve které bojoval, druhou světovou válku, v té už do boje nemusel, poválečnou dobu a část období totality v Československu, kterou ale díky odsunu do budoucí SRN na vlastní kůži nepoznal. Mezi tím si vzal Annu a měli spolu osm synů.

Životy synů se odehrávají z velké části ve dvacátém století a pokračují do jednadvacátého, kterého se ovšem ne všichni dožili. Zabývala jsem se hlavně jejich osudem za druhé světové války, kde jich pět bojovalo na straně Německa a dva tu dokonce přišli o život. Rodiče a čtyři syny čekal po válce odsun z Československa, protože se na ně vztahovaly tzv. Benešovy dekrety. V Německu po těžkých začátcích zahájili nový život a zařadili se do tamější společnosti. Nakonec vysvětluji, jak jsem s touto rodinou spojena já.

Jedním z cílů mé práce bylo, seznámit mou generaci s životem jedné obyčejné rodiny na jižní Moravě v obci Medlov, která neměla nic společného s nacismem, ale přesto kvůli němu ztratila dva syny, nikomu neubližovala během nacistické okupace, ale nakonec byla až na jednoho syna odsunuta z Československa. Takových rodin bylo mnoho. Snad moje práce pomůže mým spolužákům pochopit, že ne všichni Němci mohli za druhou světovou válku. Myslím si, že jejich odsun z Československa byl unáhlené a nespravedlivé řešení.

Sepsání vzpomínek tří pamětníků v naší rodině nebylo jednoduché, některé informace mi nebyli schopni sdělit,jako například přesné datum úmrtí Johanna a Anny Floderových. Problémem je hlavně to, že lidé, o kterých zde píši, jsou již skoro všichni po smrti a na své potomky nepřenesli veškeré informace. Právě toto byla moje motivace, sepsat to, co si potomci pamatují, protože mi připadá škoda, aby tak zajímavý příběh upadl v zapomnění.

V příštím školním roce bych chtěla práci rozšířit a upřesnit na základě dokumentů, které mi slíbil poskytnout Johann Floder, vnuk mého prapradědečka Johanna Flodera. Také bych se pokusila některá data najít nebo ověřit ve starých matrikách.

Prameny a literatura

Literatura:

KOHOUTKOVÁ, Helena a Martina KOMSOVÁ. Dějepis na dlani. 2. vyd. Olomouc: Rubico, 2007. ISBN 8073460653

Kronika Medlova

Soukromý archiv Anny Blümelové, neinv., Medlov

Pamětníci:

Anna Blümelová, narozena 3. listopadu 1950, zazn. 1.12 2014

Eva Floderová narozena 30. listopadu 1956, zazn. 28.12 2014

Johann Floder, narozen 27. prosince 1952, zazn. 28.12 2014

Seznam příloh

Př. č. 1: Medlov (kolem roku 1910)[27]

Př. č. 2: Johann a Anna Floderovi, moji prapradědeček a praprababička, v roce1958[28]

Př. č. 3: Josef Floder (první zleva), syn Johanna a Anny, při návštěvě u Rózy a Fridricha a jejich rodiny v roce 1981[29]

Př. č. 4: Mrvkovy dcery (Aloisie, Marie, Róza) v roce1940[30]

Př. č. 5: Róza s nalezencem v dětské nemocnici v Brně (asi v roce 1938)[31]

Př. č. 6: Fridrich Floder s manželkou Rózou, synem Aloisem a dcerami Marií a Annou (mojí babičkou) v roce 1954 [32]

Př. č. 7: Oznámení o úmrtí Aloise Flodera (1941)[33]

Př. č. 8: Oznámení o úmrtí Alberta Flodera (1943)[34]

Př. č. 9: Synové Johanna a Anny (zleva Herbert, Fridrich a Ferdinand) v roce 1994[35]

---

[27] Soukromý archiv Anny Blümelové, neinv., Medlov.

[28] Soukromý archiv Anny Blümelové, neinv., Medlov.

[29] Soukromý archiv Anny Blümelové, neinv., Medlov.

[30] Soukromý archiv Anny Blümelové, neinv., Medlov.

[31] Soukromý archiv Anny Blümelové, neinv., Medlov.

[32] Soukromý archiv Anny Blümelové, neinv., Medlov.

[33] Soukromý archiv Anny Blümelové, neinv., Medlov.

[34] Soukromý archiv Anny Blümelové, neinv., Medlov.

Př. č. 10: Herbert jako člen Hitlerjugend (kolem roku 1940) [36]

Př. č. 11: Anna a Ferdinand v Německu (asi v roce1960)[37]

---

[35] Soukromý archiv Anny Blümelové, neinv., Medlov.

[36] Soukromý archiv Anny Blümelové, neinv., Medlov.

[37] Soukromý archiv Anny Blümelové, neinv., Medlov.

Přílohy

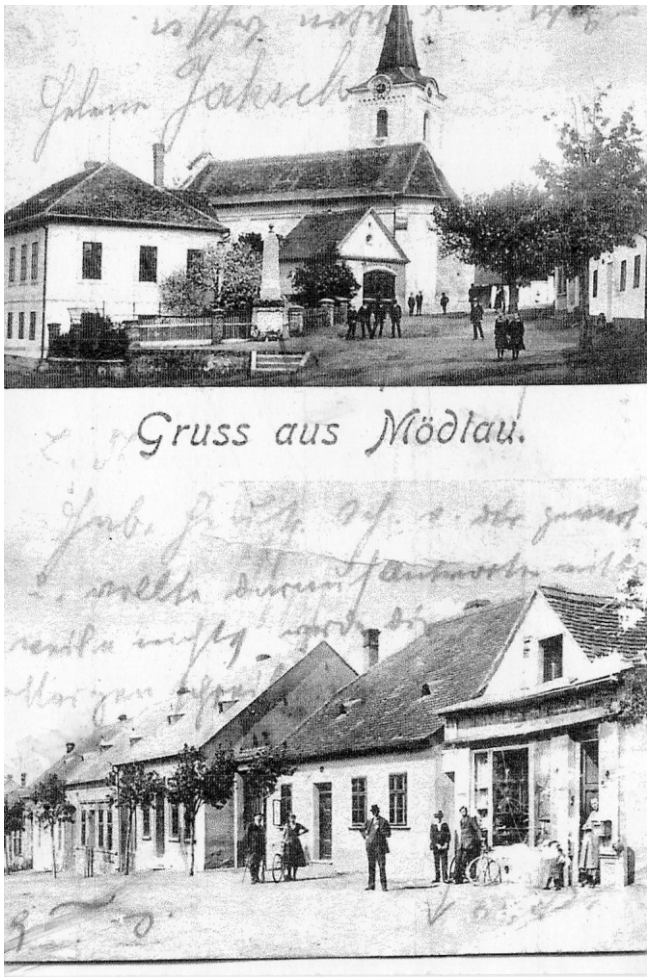

Př. č. 1: Medlov (kolem roku 1910)

Př. č. 2: Johann a Anna Floderovi, moji prapradědeček a praprababička, v roce1958

Př. č. 3: Josef Floder (první zleva), syn Johanna a Anny, při návštěvě u Rózy a Fridricha a jejich rodiny v roce 1981

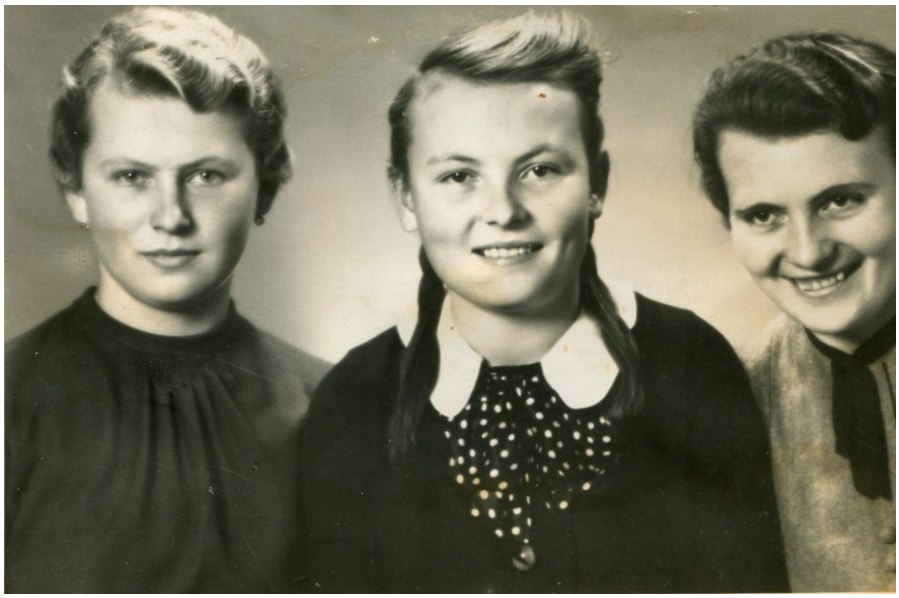

Př. č. 4: Mrvkovy dcery (Aloisie, Marie, Róza) v roce1940

Př. č. 5: Róza s nalezencem v dětské nemocnici v Brně (asi v roce 1938)

Př. č. 6: Fridrich s manželkou Rózou, synem Aloisem a dcerami Marii a Annou (mojí babičkou) v roce 1954

Lob und Dank sein ohne End, dem heiligsten und göttlichen Sakrament!

Zur frommen Erinnerung an

Alois Floder,

Leutnant aus Mödlau,

der am 26. Juli 1941 im Feldlazarett Duchowschtschina in Rußland an den Folgen seiner erlittenen Verwundung im Alter von 22 Jahren verschieden ist.

O Gott, der Du die Auferstehung und das Leben bist, sei barmherzig seiner Seele, die im Glauben an Dich geschieden ist, gib ihm die ewige Ruhe, nimm ihn auf in das Licht Deiner Seligkeit und verleihe uns, ihn wieder zu sehen dort, wo es keine Trennung mehr gibt. Amen!

Mein Gott und mein Alles!

Jesus, Maria, Josef!

O Jesus im heiligsten Sakramente, erbarme Dich unser!

Př. č. 7: Oznámení o úmrtí Aloise Flodera (1941)

Seid bereit, denn ihr wisset weder den Tag noch die Stunde. Math. XXV. 23.

Zur frommen Erinnerung

an

Albert Floder

aus Mödlau.

Gefallen am 4. August 1943 im 23. Lebensj. bei Mustolowo am Ladogasee, zur letzten Ruhe gebettet in Jersunowo bei Schapki.

Př. č. 8: Oznámení o úmrtí Alberta Flodera (1943)

Př. č. 9: Synové Johanna a Anny (zleva Herbert, Fridrich a Ferdinand) v roce 1994

Př. č. 10: Herbert jako člen Hitlerjugend (kolem roku 1940)

Př. č. 11: Ferdinand s matkou Annou v Německu (asi v roce 1960)